

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0153 van 6 december 2011
in de zaak 1011/1059/SA/2/0962

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter DE SMEDT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

[REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tim DE KETELAERE
kantoor houdende te 3000 Leuven, Bondgenotenlaan 155A
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 12 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 9 juni 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] van 8 februari 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een tuinbouwbedrijf.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De tussenkomende partij heeft een louter verzoek tot tussenkomst in de procedure tot schorsing in gediend, zonder enige repliek in feite en in rechte.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 november 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lies DU GARDEIN die loco advocaat Peter DE SMEDT verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Dany SOCQUET, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Tim DE KETELAERE, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] vraagt met een op 30 september 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 november 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 23 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geetbets een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de nieuwbouw van een tuinbouwbedrijf*”.

De aanvraag voorziet in het oprichten van een serrecomplex met bijhorende loods en in pandige woning, verblijf voor seizoenarbeiders, een kantoor, twee wateropvangbekkens, stookinstallatie en frigo. De serres zijn bestemd voor vollegrondsglaseelt van biologische tomaten en paprika's.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 december 2010 tot en met 5 januari 2011, worden 8 bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de huidige verzoekende partijen en één gemeenschappelijk bezwaarschrift in de vorm van een petitie, ondertekend door 102 personen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 23 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stedelijke brandweer van Diest brengt op 31 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

PBE, de Provinciale Brabantse Energiemaatschappij, brengt op 21 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De GECORO neemt op 25 november 2010 een ongunstig standpunt in. Op 27 januari 2011, na de toelichting van de aanvraag door de tussenkomenende partij, verleent de GECORO opnieuw een ongunstig advies:

“ ...

- *Dit is een prachtig project dat ze te volle willen steunen maar dan op een betere plaats.*
- *Deze inplantingsplaats is niet goed gekozen en de raad wenst de open ruimte, die er opgenomen is in het goedgekeurde structuurplan, te bevestigen.*
- *Dit project zou beter passen in de [REDACTED] tussen de daar al aanwezige serres.*

...”

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 8 februari 2011 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Het project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening om de volgende redenen:

- *Door de grootschaligheid en de aard van de bedrijfsactiviteiten is de impact op de omgeving erg groot.*
- ...
- *De bouwhoogte met de bijkomende grond aanvullingen zijn niet verantwoord ten opzichte van de aanpalende woningen op de percelen [REDACTED].*
- *Komende vanuit [REDACTED] zal men zicht krijgen op de twee grote ronde cilinders (WOT) van 20 meter lang en met een doorsnede van 4 meter met daarachter een zeer hoge serre. Het zicht naar het achterliggende landschap is volledig weg. Het bedrijf past niet in de omgeving.*
- *Er is onvoldoende rekening gehouden met de bestaande erfdienstbaarheden.*
- ...
- *De woning en de verblijfgelegenheden voor de seizoenarbeiders liggen veel te ver naar achter op het perceel en zullen hierdoor de privacy van de aanpalende bewoner storen (inkijk op de tuinen).*
- ...
- *Het verstoren van de natuurlijke afloop van de hoger gelegen percelen door het ophogen van het perceel.*
- ...
- *Het ontbreken van de nodige gasleiding ter hoogte van de bouwplaats.*
- ...

- *Dit project is niet in overeenstemming met het Gemeentelijk Structuurplan omdat het Structuurplan hier twee openruimte corridors voorzien heeft.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] sluit zich aan bij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en weigert op 8 februari 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Het College van burgemeester en schepenen sluit zich aan met het uitgebrachte advies van de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar;

...

3. De aanvraag heeft de watertoets niet doorstaan.... Er zal ook een gevaarlijke toestand ontstaan wanneer de opvanggoten van de serre het water niet meer kunnen verwerken. Al het water zal dan gedwongen worden om naar deze lagergelegen woningen te stromen. Bezwaar is gegrond.

4,6,13. ... Ondanks dat de aanvraag betrekking heeft op een tuinbouwbedrijf dat wordt ingeplant in agrarisch gebied, brengt het project de goede ruimtelijke ordening in het gedrang. De open ruimte corridor is tot op vandaag onaangetast. In de onmiddellijke omgeving van het project zijn geen gelijkaardige bedrijven terug te vinden. Een project met een dergelijke omvang en typologie is onverenigbaar met de landelijke omgeving. Het project werkt de versnippering van de open ruimte structuur in de hand. Het project is stedenbouwkundig en planologisch niet verantwoord. De bezwaren zijn gegrond.

...

7. ... Het recht van privacy wordt aangetast door de ongelukkige inplanting van de woning en het verblijf voor de seizoensarbeiders achteraan in het bedrijfsgebouw. Hierdoor komen de ramen van deze vertrekken (op gelijkvloers en verdieping) op meer dan 50 meter vanaf de straat en hebben deze dan volledige inkijk op de tuinen van de aanpalende woningen. Deze bezwaren zijn gegrond.

...

12. De plannen geven inderdaad geen uitsluitsel over de landschappelijke inkleding van het project. Er zijn onvoldoende garanties dat het project zich zou kunnen integreren in de omgeving. Het bezwaar is gegrond.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 9 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 9 mei 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Hier dient afgewogen in hoeverre de omgeving versnipperd of structureel aangetast is. Een versnipperde omgeving kenmerkt zich als een omgeving die zich niet meer als een eenheid laat aflezen. Deze versnippering ontstaat door het naast en door elkaar bestaan van verschillende activiteiten en functies, een mengeling van gebouwen (volumes) wat hun omvang en typologie betreft, het doorsnijden van verschillende lijninfrastructuren enz... In voorliggend geval dient gesteld dat de omgeving nog af te lezen is als een uitgesproken groter aaneengesloten landbouwblok. De omgeving is weliswaar tot op zeker hoogte doorsneden door woonlinten, maar deze blijven ondergeschikt aan de landbouwfunctie. De bebouwing binnen deze linten is vrij homogeen kleinschalig, grote

lijninfrastructuur is er niet. Dit maakt dat er nog sprake is van een aaneengesloten open geheel met behoorlijke doorzichten. Het is ook op die basis dat de plaats als een open corridor werd aangeduid binnen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Dit structuurplan kan, gezien art. 2.1.2 §7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, niet als beoordelingsgrond dienen voor het weigeren van een aanvraag, maar het ruimtelijk onderzoek dat voor deze plaats uitwijst dat er een relatief grote openheid bestaat, bevestigt de bevindingen ter plaatse.

Het bedrijf sluit met de gronden aan bij den ander landbouwbedrijf op het grondgebied van [REDACTED]. Hier zijn de bedrijfsgebouwen echter compact gebundeld en nog gelegen op ca. 400m vanaf de aanvraag. Een aanvraag tot uitbreiding werd hier geweigerd, net om dit landschap niet verder te versnipperen. Gezien de grote afstand kan hier niet over een werkelijke bundeling gesproken worden. Er zijn dus geen constructies in de omgeving aanwezig die de impact die het voorliggend gebouw op de omgeving zouden kunnen verzachten. Met gevellengtes van ca. 200m tot ca. 300m wordt tot een schaalbreuk gekomen die op geen enkele manier verzacht kan worden. Bovendien zou de inplanting bovenop het plateau gebeuren, wat de zichtbaarheid voor de omgeving vergroot.

De aanvrager verdedigt de keuze van de inplantingsplaats vanuit de behoefte aan de aanwezigheid van een middendruk gasleiding. Uit de weigering blijkt echter dat deze zich slechts op ca. 1350m vanaf de aanvraag bevindt en dit argument niet kan opwegen tegen afwegingen van ruimtelijke aard.

d) In ondergeschikte orde kan worden opgemerkt dat de minimale afstand van 6m die gehanteerd werd, zijnde de 45° schaduwhoek (hoogte van de kroonlijst), tegenover de achtergelegen woningen 76 en 78, aan een doodlopend zijstukje van de steenweg, ontoereikend is. Zelfs in het geval dat een inplanting van een dergelijk grootschalig gebouw op deze plaats zou kunnen verdedigd worden zou hier minstens een groene buffer benodigd zijn. Dit temeer gezien het geplande reliëfverschil van ca. 3m, dat de serres hier nog een meer dominant karakter zullen geven.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- De aanvraag is gepland binnen een resterend dun bebouwd gebied binnen de gemeente, waarbij er nog een reële openheid is met vrije doorzichten. Met een serrecomplex dat zich in twee richtingen over honderden meters uitstrekt, op dit hoge punt in het landschap, wordt deze openheid drastisch verstoord;*
- De aanvraag is gepland in een omgeving die slechts beperkt versnipperd is en waarbinnen geen andere grootschalige bebouwing werd ondergebracht, zodat de schaalbreuk met de omgeving op geen enkele wijze verzacht wordt;*
- De afstand tot de bebouwing van het aanpalende landbouwbedrijf op het grondgebied van [REDACTED] is te groot om over een bundeling van landbouwbedrijven te spreken;*

...”

Na de partijen te hebben gehoord op 9 juni 2010, beslist de verwerende partij op 9 juni 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Het belang voor de tuinbouwsector om aan schaalvergroting te doen, leidt ertoe dat plaatsen dienen gezocht te worden waar dit mogelijk is. Ongetwijfeld leidt dit in elke

context tot afname van de open ruimte, maar hier dient de draagkracht van elke specifieke omgeving tegen afgewogen te worden. Hier dient afgewogen in hoeverre de omgeving versnipperd of structureel aangetast is. Een versnipperde omgeving kenmerkt zich als een omgeving die zich niet meer als een eenheid laat aflezen. Deze versnippering ontstaat door het naast en door elkaar bestaan van verschillende activiteiten en functies, een mengeling van gebouwen (volumes) wat hun omvang en typologie betreft, het doorsnijden van verschillende lijninfrastructuren enz...

De betrokken omgeving kan noch als zeer gesloten gedefinieerd worden (geen aanzienlijke bebossing of zeer dichte bebouwing), noch als zeer open (geen grote ongerepte landbouwblokken zoals de ruilverkavelingen 10km meer naar het zuiden). De openheid wordt gebroken door een grote verlinting en de aanwezigheid van veel zonevreemde bebouwing, en daarnaast ook relatief veel boomgaardfragmenten (toenemend naar het westen). De omliggende linten reiken langs alle zijden tot op relatief kleine afstand vanaf de aanvraag. Het lint langs de [] eindigt op 150m ten oosten van de inplantingsplaats, dat langs de [] op 350m ten westen van de inplantingsplaats, dat langs de weg [] tot op ca. 200m ten noorden van de aanvraag en dat langs de [] tot op 220m vanaf de aanvraag. Dichter bij de inplantingsplaats bevindt zich nog zonevreemde bebouwing. De aard van dit landschap, het bebouwde licht hellende plateau tussen de Velpe en de Gete, sluit het verder invullen met een grootschalige landbouwfunctie niet uit. Werkelijke ruime doorzichten zijn er hier niet.

Hier dient opgemerkt dat het serrecomplex, ondanks de bijzonder grote afmetingen, die onmiskenbaar een schaalbreuk met zich meebrengt, geen 'harde' ingreep kan genoemd worden. Door de lichtheid van de structuur, en het weerkaatsende gegeven van de wanden wordt makkelijker tot een integratie gekomen in vergelijking tot het gangbaar materiaalgebruik voor grote landbouwgebouwen. Gezien de aard van de omgeving en het intrinsiek karakter van de aangevraagde bebouwing dient gesteld dat de draagkracht van de omgeving voldoende is.

De inplantingsplaats die door de gemeente wordt naar voren geschoven meer oostelijk in de gemeente (omgeving []) is nog meer versnipperd, onder meer ook door kleinschalige glastuinbouw, maar laat door deze versnippering niet langer toe om een voldoende groot landbouwblok te vinden. Bovendien is de argumentatie van de aanvrager valabel dat de aanwezigheid van een middeldruk gasleiding nodig is. Deze bevindt zich nu nog op 1km vanaf de aanvraag, maar een compromis voor een verdere verbinding wordt onderhandeld.

Aangaande de stedenbouwtechnische opvatting van de aanvraag dient opgemerkt dat overal de bouwvrije stroken aangepast zijn aan de hoogte van het gebouw (45° schaduwhoek-regel), en gezien de lichtdoorlatende aard van de constructie dit zeker als afdoende kan beschouwd worden. De huisvesting van het personeel gebeurt aansluitend op de straat en ook op voldoende afstand van de omliggende bebouwing. De achtergevellijn van de loods is ongeveer gelijk met die van de aanpalende zonevreemde woning. Waar nodig zijn gepaste groenschermen (bosjes en houtkanten) en heggen voorzien.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;

- *de omgeving is aangetast door verlinting en verspreide bebouwing, waardoor de openheid niet groot is en de draagkracht van de plaats voldoende is om een schaalvergroting op te vangen;*
- *er is voldaan aan alle stedenbouwtechnische vereisten voor een goede perceelsinrichting.*

De aanvraag kan vergund worden met volgende voorwaarde:

- *het bijgevoegde landschapsplan wordt nageleefd, de beplantingen worden aangebracht binnen het eerste plantseizoen na de beëindiging van de werken.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partijen zijn derden belanghebbenden voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking.

In de stukkenbundel van de verzoekende partijen werd een foto van de aanplakking bijgevoegd. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 14 juli 2011. Geen enkele partij betwist deze datum.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 12 augustus 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de eerste verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De eerste verzoekende partij omschrijft haar belang als volgt:

“ ...

De eerste verzoekende partij is eigenares en bewoonster van de woning gelegen aan de [REDACTED]. Deze woning is onmiddellijk naast het op te richten landbouwbedrijf gelegen. Gelet op de omvang van het te bouwen serrecomplex, de korte afstand ten opzichte van haar woning en het waardevol karakter van de omgeving staat het vast dat de eerste verzoekende partij hinder zal ondervinden van deze werken (visuele hinder, aantasting van de privacy, verlies van licht en bezonning, mobiliteitshinder,...) en haar woon- en leefkwaliteit op onaanvaardbare wijze zal worden aangetast.

...”

De eerste verzoekende partij verduidelijkt haar hinder en nadelen verder in haar uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij betwist het rechtens vereiste belang van de eerste verzoekende partij. De verwerende partij meent dat het loutere nabuurschap niet volstaat om het vereiste belang te staven:

“ ...

De woning van verzoekster bevindt zich nu eenmaal klaarblijkelijk, al dan niet vergund, in een agrarisch gebied en kan aldus niet hetzelfde wooncomfort verwachten als zo de woning werd ingeplant in een daartoe geëigende zone, i.c. woongebied.
...

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is, samen met de verwerende partij, van oordeel dat het loutere nabuurschap, dan wel de beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot aanpalende en bebouwde percelen, op zich niet zonder meer kan volstaan om de eerste verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de eerste verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt de beschreven mogelijke visuele hinder, aantasting van de privacy, verlies van licht en bezonning, verlies van uitzicht, geluidshinder en de aantasting van haar woon- en leefkwaliteit. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De door de eerste verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen is voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

Het gebeurlijk zonevreemd zijn van de woning van de verzoekende partij ontnemt op zich niet haar belang en maakt haar belang ook niet onwettig aangezien rekening moet gehouden worden met de bestaande toestand.

De ingeroepen exceptie dient verworpen te worden.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de tweede verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tweede verzoekende partij stelt dat haar collectieve belangen geschaad worden door de bestreden beslissing:

“ ...

De aanleg van het grootschalige tuinbouwbedrijf (bestaande uit een serre, een loods, een bedrijfswoning, tijdelijke verblijfsplaatsen voor de seizoensarbeiders, twee wateropslagbassing en diverse verhardingen) zal onmiskenbaar de unieke landschapswaarden en de ermee verbonden belevingswaarde van de omgeving aantasten. Het panoramische landschap wordt namelijk danig verstoord door de serres en de loods die zich als een visueel mikpunt zullen opdringen aan de omgeving. Dit is zeker het geval nu het terrein van de [REDACTED] gelegen is op het plateau tussen [REDACTED] en [REDACTED] en als dusdanig hoger gelegen is dan de rest van de omgeving.

” ...

Ook de tweede verzoekende partij verwijst naar de uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel om haar hinder en nadelen verder te verduidelijken.

De verwerende partij betwist het rechtens vereiste belang van de tweede verzoekende partij:

“ ...

Anders dan bij de Raad van State volstaat te dezen niet louter een procesbevoegdheid doch dient de betrokken vzw aan te tonen dat zij in de uitoefening van haar doelstelling in haar bestaansreden wordt geraakt: zij dient aan te tonen dat de groep wiens collectieve belangen zij al zou beschermen door de inplanting van het serrebedrijf hierdoor ernstig in hun belangen zouden worden bedreigd of geschaad; het louter aanhalen van een nietszeggende algemene bewering van de ‘aantasting van de aanwezige landschapswaarde’ zal hiertoe niet volstaan.

” ...

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de tweede verzoekende partij als belanghebbende “procesbekwame vereniging” optreedt namens een groep wiens “collectieve belangen door de vergunningsbeslissing zijn bedreigd of geschaad” in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO en dit omdat zij zou beschikken “over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten”.

Door een procesbekwame verenigingen kan bij de Raad een beroep op ontvankelijke wijze ingesteld worden deze vereniging het volgende kan aantonen:

- a. Dat zij namens de groep een collectief belang nastreeft in overeenstemming met de statutaire doelstellingen van de vereniging (te onderscheiden met algemeen belang) en waarbij het collectief belang niet de optelsom is van de individuele belangen van haar leden;
- b. Dat het ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad wordt;
- c. Dat de vereniging beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.

Artikel 3 van de statuten omschrijven het doel van de tweede verzoekende partij:

“ ...

De vereniging heeft tot doel de duurzame instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de natuur, het behoud van in het wild voorkomende fauna en flora, het natuurbeheer, natuurbeleving, natuurstudie, beleidsbeïnvloeding, vorming en educatie rond natuur en de

ruimtelijke en milieucondities die noodzakelijk zijn voor deze instandhouding, herstel en ontwikkeling van de natuur. Daarnaast wil de vereniging ook optreden voor een betere landschapsbescherming en het ecologisch en ruimtelijk inpassen van het menselijk handelen. De vereniging kadert haar werkingsdomeinen in een streven naar duurzame ontwikkeling.

De vereniging schept kansen voor leden, vrijwilligers en professionele medewerkers om deel te nemen aan het realiseren van de maatschappelijke opdracht. De vereniging is dus tegelijk een hefboom voor maatschappelijke verandering en een middel tot persoonlijke ontplooiing van de leden, actieve vrijwilligers en professionele medewerkers.
...

De werking van de vereniging wordt eveneens in artikel 3 en 7 van de statuten omschreven.

De Raad dient vast te stellen dat de tweede verzoekende partij een collectief belang nastreeft dat duidelijk onderscheiden is van het algemeen belang. Bovendien stelt de Raad vast dat de statuten van de tweede verzoekende partij een duidelijke geografische beschrijving bevat, namelijk de gemeenten in de provincie Vlaams-Brabant, voornamelijk ten oosten van Brussel. De bestreden beslissing heeft dus betrekking op het werkingsgebied van de tweede verzoekende partij zodat er een evenredigheid bestaat tussen het materieel en het territoriaal actieterrein van de verzoekende partij enerzijds, en de draagwijdte van de bestreden beslissing anderzijds.

Uit de statuten van de verzoekende partij blijkt dat de doelstellingen van de verzoekende partij niet beperkt zijn tot de individuele belangen van haar leden. Haar doelstelling is niet beperkt tot het beheer van de natuurgebieden en het behoud van de fauna en flora, maar is tevens gericht op de bescherming van het landschap en de beleevingswaarde van de landschap- en natuurwaarden. Tezelfdertijd beoogt de verzoekende partij het menselijk handelen ecologisch en ruimtelijk in te passen en deze landschapsbescherming. Deze doelstelling kan beschouwd worden als een collectief belang dat onderscheiden is van het algemeen belang.

In haar verzoekschrift toont de tweede verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing haar collectief belang kan bedreigen of schaden. De Raad weerhoudt de beschreven aantasting van diverse landschapswaarden en de ermee verbonden beleevingswaarde van de omgeving. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

Tenslotte blijkt uit de statuten en uit de gegevens medegedeeld door de tweede verzoekende partij dat zij duurzame en effectieve werking heeft en dat zij werkzaam is in de regio waar de bestreden beslissing zou tenuitvoer gebracht worden.

De tweede verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 4° VCRO.

De Raad stelt verder vast dat de tweede verzoekende partij een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, aan haar verzoekschrift heeft gevoegd. De tweede verzoekende partij beschikt dan ook over de vereiste hoedanigheid.

De ingeroepen exceptie is niet gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Op de openbare terechtzitting van 29 november 2011 verklaart de raadsman van de tussenkomende partij dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning niet uitvoerbaar is omdat er nog geen uitspraak is over de ingediende milieuvergunningsaanvraag.

De Raad is van oordeel dat, hoe dan ook, de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een tuinbouwbedrijf, voorwerp van de bestreden beslissing, op grond van artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en op grond van artikel 4.5.1, §2 VCRO van rechtswege geschorst is zolang er geen milieuvergunning klasse 1 definitief is verleend voor de inrichting.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO voorziet immers dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege geschorst wordt indien de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, nog niet (definitief) werd verleend overeenkomstig het Milieuvergunningsdecreet.

Gelet op het voorgaande kan de Raad alleen maar vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 9 juni 2010 aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning, tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad geen tweede maal tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan overgaan.

Aangezien het echter slechts om een tijdelijke van rechtswege ingestelde schorsing gaat, komt het de Raad voor dat in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing onbepaald dient te worden uitgesteld.

Eens de tijdelijke opschorting een einde neemt omdat er een milieuvergunning in laatste aanleg is verleend (of geweigerd), kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden, en dit voor zover er op dat ogenblik nog een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden zou zijn.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS